

இந்து சாதனம்

Hindu Organ

வெளிக்கிழமை தோறும்
வெளிக்கிழமை

புத் 94] யாழ்ப்பாணம்- துந்துபி ஸ்ரீ, கார்த்திகை மீ 26-11-82 3, 10-12-82 வெளிக்கிழமை [இல-12

ஆராய்ச்சியாளர் யாரைத்தான் ஆராயாதுவிட்டார்கள்

நாவலர் வழியில் நாமும் நடக்க ஆராய்வதே நமது கடன்

குரவர் ஒருவரின் குருபூசை என்ற வுடன் அவரைப்பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தி அதிநுட்பமான கருத்தினைப் புகுத்தி அமைத்துவிட்டால் அவ்வளவும் ஆராதனை ஆகும் என்று நினைக்கின்ற வர்கள் செயற்படுங் காலம் இக்காலம்!

நாவலர் பெருமானை நினைத்த அங் குக்குக் குருபூசை நிகழ்த்துவது அவருக்கு மாமி செய்யும் உதவியென்னும் எண்ணம் உள்ளவரும் எங்கள் உள்ளத்தில் இருக்கக் கூடாது! அன்றாடம் என்னவனையில் நான் எண்ணம் வாழ்ந்தார், அவ்வண்ணம் நாமும் வாழ்ந்தபய வேண்டும். எல்லோரும் உய்யும் எண்ணம் தொண்டு புரிதல் வேண்டும் என்பதே நெறி

நாவலர் நெறி பெருமையென்ற ஒரு வேளை எழுமேயானால் அதற்கு நேரான விடை அவர் எழுதிய சைவ விஞ்ஞான பாலபாடம் ஆகிய புத்தகங்களிலே தெளிவாக விளங்குகின்றது.

அந்த நெறியில் நாம் அமைகின்றோம் என்பதொன்றைத் தான் ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானம் ஆகியவர்கள் ஆராயவேண்டியது.

[வளர்ச்சி 8 ஆம் பக்கம்]

புநர் அமைத்துப் புத்துயிர்ப்புப் பெறும் பொதுசன நூல்நிலையம்

பாழ். பொதுசன நூல்நிலையம் கடந்த (இன்று) 10-12-82 ஆம் திகதி வெளிக்கிழமை மாலை 4-00 மணிக்கு மீள்கிறதும் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ள பாழ். பொதுசன நூல்நிலையத்தின் உட்பாகத்தை மாண்புமிகு காவலாட்சித் துறை இராஜா விசுவநாதன் (ஜெ. பி. டி. எம்.) அவர்கள் கைப்பற்றி திறந்து வைப்பார்.

மேற்படி கைப்பற்றில் அன்பர்கள் கலந்துகொண்டு இப் புநர் அமைப்பு இயக்கம் மேலும் விருத்தி பெறக்கூடுவென்றுள்ளனர் பாழ் மாணாரு ஆகியவர்கள்.

தீக்கடவுள் உண்ட செந்தமிழ் நாட்டுத் தேசிய நூலகம்

ஆக்க வேலையின் அருஞ்சாதனையால் மீண்டும் புநர் அமைப்பு

ஆண்டுக்கே இரண்டு சென்றுவிட்டன அக்கினி மலையாய் பாழ்மக்கள் நூலகம் விழந்த. ஆனால் அறிவுக்குப் பெருமையு அறிவுக்கும் மக்கள் அறிவிழந்த போகவில்லை! அவரது கைத்தொண்டி சிலந்தி வலை செய்வது போலக் கண்ணம் கருத்துமாக நாட்டுக் கடமைப் பாட்டையு ணர்ந்த முடிபொழுதும் முயன்று வந்தனர்; பாழ் நகரமுதல்வர் முன் செல்ல விசுவாச நாதம் முழுந்தி ஆழ் கடலுக்குப் பாலுள்ள அகப்பர்கள் உள்ளத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகி மீண்டும் வடமாளகரத்தில் ணமிக்க நூலகம் புநர் பெற உழைத்தனர் புநர் அமைப்புப் பொலிவு கைப்பவ முறையாக இன்று மாணாரு முதல்வர் இராஜா விசுவநாதன் அவர்களோடு திறந்து வைக்கப் பட்டும் திறப்பு நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றது

தீக்கடவுளின் செயல் நாக் கருணையாக மக்கள்

ஸ்ரீலலி ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் குருபூசை

யாழ்ப்பாணத்திலும் சிதம் பாதிதிலும் கைப்பிரகாச வித்திகாசனியையும் சென்னை நகரில் வித்தியாநாதரான வந்திரசாஸனையும் சிறுவிய யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலலி ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் குருபூசை நிகழும் துந்துபி ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 21 ஆம் நாள் (7-12-82) செவ்வாய்க்கிழமை காலை 7-30 மணி முதல் ஸ்ரீலலி ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் 103 ஆம் குருபூசை வழிபாடு சிறப்பரம் சேக்கிழார் கோயிலிலும், காவலர் மேல்நிலைப் பள்ளியிலும், நடராசர் கோயிலிலும், நடைபெறும் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல் நடைபெறும் பாட்டுக் கட்டத்திற்குத் தவத்திரு ஆறுமுகநாதலர் அறக்கட்டளை அறங்காவலர் தவத்திரு குறைஞ்சாமி அடிகளார் அவர்கள் தலைமை வகித்து நடைபெறும் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல்

பாழ்ப்பாணத்திலும் சிதம் பாதிதிலும் கைப்பிரகாச வித்திகாசனியையும் சென்னை நகரில் வித்தியாநாதரான வந்திரசாஸனையும் சிறுவிய யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலலி ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் 103 ஆம் குருபூசை வழிபாடு சிறப்பரம் சேக்கிழார் கோயிலிலும், காவலர் மேல்நிலைப் பள்ளியிலும், நடராசர் கோயிலிலும், நடைபெறும் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல் நடைபெறும் பாட்டுக் கட்டத்திற்குத் தவத்திரு ஆறுமுகநாதலர் அறக்கட்டளை அறங்காவலர் தவத்திரு குறைஞ்சாமி அடிகளார் அவர்கள் தலைமை வகித்து நடைபெறும் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல்

குத்துக் காரணம் போடுவார் சிலர் கூடுவிட்டுக்கூடு பாய்வார் சிலர்!

சுயநல விருப்பால் மயல்கொள்ளும் அரசியல்வாதிகள்!

பட்டம் பதவி பார்த்தும் பக்கம் சாய்க்கும் பருக கால அரசியற் காற்றிசைத் தொடங்கி விட்டது போலும். இன்றைக்குத்தான் நடைபெறும் போலும்.

கழைப் பொருளியந்துறத் தலைவர் பேராசிரியர் கலாசிதி திரு T. C. மேகன் M. A., M. Litt., Ph. D. அவர்கள் பராட்டுரை நிகழ்த்துவார்கள். ஆறுமுக நாவலர் அறக்கட்டளை நெறிப்படுத்தி வாரிய உறுப்பினரும், இலங்கை வழக்கறிஞராகிய சிவத்திரு R. N. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் பரிசுகளை வழங்குவார்கள் என்று அன்று திரு. காவலாட்சித் துறை இராஜா விசுவநாதன் அவர்கள் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல் அன்று மாலை 4-30 மணி முதல்

[வளர்ச்சி 8 ஆம் பக்கம்]

உ
திருச்சிறப்பம்
வாழ்க அந்தணி வாழ்வ
ராவினம்
வீழ் தலைபுடை வேந்தன்
மோங்கு
ஆம் தீயதெல்லாம் மூமே
தும் வைபவம் தயர் தீரவே,
திருச்சிறப்பம்

இந்துசாதனம்

துன்பி னு கார்திகை மீ
26-11-82 3, 10-12-82 வெள்ளி

சமயத்துக்கமைய
வேண்டும் - சமூகம்
.....

அறிவியல் அரும்பெறு
பெற்றமனிதன் தான் எவ்
வாறு ஒழுக்க உய்வைத்
தேடலாம் என்பதை அறி
ந்து கொள்ளும் ஆற்றல்
உடையவன். உண்மை
நெறிபுணர்ந்த போற்றி
கள் வழிகாட்டியாக நூல்
கவி பவவற்றை ஆக்கி
அரும்பணி செய்திருக்கின்
றனர். சாத்திரங்கள் தோத்
திரங்கள் என்ற இவற்றை
அறிவுக் களஞ்சியமாகச்
சைவ சமயிகள் பேணி
அவற்றை அறிந்துகொண்
தெளிந்து வாழ்க்கையை
அங்ஙன் நடத்தும் வாய்ப்
புப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

வாழ வழிபுண்டு, அது
நல் வழி. வீழவும் வழி
புண்டு. அது தீய வழி.

வாழ்வாங்கு வாழ்வதைக்
காட்டுவது நல்வழி. சந்
தான குரவாகச் சமயா
சாரியர்கள் இருக்கிற
யோகிகள், முனிவர்கள்
ஞானிகள் இந்த வழியில்
நின்றவர்கள். நின்று
நிலையாண் இன்பத்தை
துயர்ந்தவர்கள். அந்த நல்
வழியைச் சின்னஞ்சிறு
குத்திரங்கள்களும் அறி
ஞர்கள் அமைத்திருக்கின்
றனர். அவற்றுட் சில.

அறஞ் செய விரும்பு,
ஆலவந் தொழுவது சால
வும்மன்று அவனருளாலே
அவன்ருள் ண்ணுகி, மந்
திரமாவது நீறு. எண்ணு
வார் நெஞ்சில் மண்ணு
வான் ஈசன், வெண்ணி
றணிகொதவனரக் கண்ட
டாக அம்ம நாம் அஞ்சு
மாதே

வீழ வழி காட்டும் தீய
வழி: கொலை களவு கல்
காமம், குருநிற்கை, பொய்
முதலிய ஆகாசசெய்கள்.
இவற்றைத் தவிர்த்தவேண்
டும் என்று இடித்து இடித்து
அழுத்தம் திருத்தமாகக்
கூறுவது சைவ நெறி.
கொலையும் களவும் புலை
யும் தனிர். கொல்லான்
புலாலை மறுத்தானைக் கை
கட்பி எல்லாவு இருந்
தொழும் என்று நினைவுறச்
செய்த அப்பொய்யா
கொழிப் புலவர் கிளாமணி
யை அடிக்கடி நினைவு
கூர்ந்து மா யிழாக்கள்
எடுக்கின்றோம். ஆனால்
அந் நாயனரே சொல்லித்
தந்த கலோகத்தின் பொ
ருளை மறந்துவிடுகின்றோம்.

சமூகம் எவ்வாறமை
வேண்டும் என்பதையே எம்
முன்னோர் எங்கு உதா
ரண புறவுக்களாக இருந்து
காழ்ந்த காட்டினர். சான்
னோர் மேற்றே சமூகம்.
சான்ருண்மை என்பது

அன்பின் வழி வருவது.
அதுதான் மனிதப் பண்பு
பிக்கருத்தைத் திருக்குறள்
பிக்குவதாக.

"நயமெடு நன்றிபுரிந்த
பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டும் உலகு"
என்று திரட்டிக் கூறுகின்
றது.

அன்றியும் அறிவுமட்டும்
அணியாகாது. அதற்குத்
குடி சக அற நெறியமை
வும் வேண்டும் என்று வன்
றுவ நாயனார் மேலும்
சொல்கின்றார்.

"அரம்போலும் கூர்மைய
ரேனும் மரம்போல்வா
மக்கட பண்பிலாதவர்"
என.

பண்பின் நாகரிகம்
என்று இந்நாள் எல்லோ
ரும் கலமாகக்கூறிக்கொள்
கின்றனர். இந்தப் பண்
பினைச் சாஷ்பு என எழுத்
தாண்டி தேவரும் சான்
ருண்மை என்று குடியியல்
விளக்கத்திற் கூறும். பொ
ழுது கடமை இன்னகொன்
சுவையாகச் சொல்கின்றார்.

"உடன்பெயர் நல்வமை எல்லாம்
கடன்றிது
சாஷ்ருண்மை மேற்கொள்
பவர்க்கு"

என்னப்பொழுது நல்வமை
அற்றை நிகழ்த்துவதே
சான்ருண்மை மேற்கொள்
பவருக்கு இயல்பான கட
மை என விதித்துரைக்கின்
றார்.

சாஷ்புதான் என்ன?
அன்புநான் ஒப்புரவு
கண்ணோட்டம்
வாய்மையோடு

ஐந்தாண்டி ஊன்றிய துணை
எனவே தமிழர்தம் பண்பு
சைவமாம் சமயஞ் சார்ந்
தார் தம் சாஷ்பு என்று
நாம் சொல்ல வேண்டிய
தில்லை.

உலகம் உயர்ந்தோர்
மேற்றே என்பது உண்மை
யானால் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்
தோராய் மாறுங்கால் உல
கமும் தாழ்ந்துவிடும் என்க.
அதற்குப்.

"சாஷ்வர சாஷ்ருண்மை
குன்றிக் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்கு பொறை"
என்று திருக்குறள் விளக்
கும் அளிக்கின்றது.

தமிழ் மொழி இனிமை
சார்ந்தது. அப்பொழியை
அன்னை மொழியாகக்
கொள்ளும் அருந்தவப்
பெருடையார் இனியவற்
றையே எண்ணுவார். எதி
தாரப்பர். ஏற்றபடி இங்
குறள். எனவே தமிழ்
அன்பு மொழி யாகவும்
அதனை ஆகிப்பவர்கள் அவி
பள்ளர்களாகவும் உள்ள
அறநெறியாளர்.

அறத்துப்பாலில் இவ்வற
வியலிலே "தினியை யச்சம்"
என்ற அதிகாரம் அதிகுக்
கியமானது. தீயவைபற்
றித் தமிழ் மொழி பேசும்
தமிழுடையார் எவ்வாறு
அஞ்சுகல் வேண்டும் என்
பதைத் திருவள்ளுவர் சுருக்
கச் சொல்லி விளக்கவைக்
கும் இரு குறல் வெண்பாக்க
ளை இவ்விடத்தில் ஆராய்
வது பொருத்தமாகும்.

தினியார் அஞ்சார்
விழுமியார் அஞ்சார்
தினிய என்னுஞ் செருக்கு
என்பார்.
தீயவை செய்தல் ஒரு
செருக்கென்று, அச்செரு

க்குக்கு யார் அஞ்சுமர்ட்
டார்கள் என்றால் அவர்கள்
தினியாளர்களே என்றும்
ஆனால் மல்லவை புரிந்து
அல்லவை விலக்கும் கிழு
மிய ஒழுக்கமுடையோர்
தீயவைக்கு என்றும் அஞ்
சிய வண்ணம் இருப்பார்
என்று மச்சுருத்தைத் தரு
கின்றார்.

இன்னும் தீயவையின்
காக்கம் எத்துணைபதென்
பார்

தீயவை தீய பயத்தலால்
தீயவை

தீயினும் அஞ்சப் படும்
என எச்சரிக்கையும் விடுக்
கின்றார்.

வறுமைக்கு மாற்று மரு
ந்து கொள்ளையும் கொலை
புறமாக என்பதையும் இவ்
விடத்திலே முப்பால் விளக்
கிய முனிவர் தொடுத்தக்
கூறுப்பொழுது

இவ்வென்று தீயவை
செய்யற்க செய்வின்
இலாகும் மற்றம் பெயர்த்து

என்று வறியவர் மனத்
தில் அறியாமையால் எழு
கின்ற பேதைமையையும்
கொள்ளற்க என்கின்றனர்.

திவ்வாறு சைவ சாத்
திரங்கூர் தோத்திரங்
கும் புராண இதிகாசங்க
ளும் மட்டுமல்ல; பூவுலகுக்
கொரு பொது நூலாக
யாவருக்கும் பண்புடும்
வாழ்க்கை வழிகாட்டியாய்
அமைந்திருக்கும் திருக்
குறளும் சொல்லும் கற்று
அவற்றை மீண்டும் கற்று
அப்பொருளை இராமீட்டு
மல்லறியு பொறுமோமாக.

அவ்வாறே அரசியல் தழ
விய பொரிய அரசர்களாய்
சாத்தி அடிசனும் வீனோ
பாவையும் இராமராதவன்
ளவும் உணர்ந்து சாஸின்
தனித்தகைமையைச் சார்ந்
த உலகிற்குதவ காழ்ந்த
னர் என்பதை இக்காலைத்
தவர்களாம் நாம் எண்ணி
அபையோமாக அமைந்த
சமூகத்தைச் சமயத்துக்
கமைவைப்போமாக.

அரசு கடமைநய
அவசரமின்றிக்
கடத்துகிறதா?

பயங்கரவாதிகளும் வணக்
துக்குரிய கத்தோலிக்க குரு
களும் பல நாட்களாக
அரசு அதிகாரிகளால் விசா
ரணை செய்யப்பட்டுத் தடுப்
புக்காவில் வைக்கப்பட்டிரு
க்கின்றனர். இவ்வாறு
விசாரணைக்கு ஓர் முடிவு
கடடாமலும் வசாரணை
யின் முடிவைப்பகிரங்
படுத்தாமலும் இருப்பதால்
மக்களின் சஞ்சலம்
வளங்கிட்டு கொண்டு வரு
கின்றது.

விசாரணையை முடித்து
இவர்களை மீது குற்றச்செ
ய்க்கள் சுமத்தப்பட்டால்
உரிய நீதிமன்றத்தில் இவர்
ளுக்கு எதிராக வழக்குக்
தொடர்ந்து விவாதத்தின்
பின் தீர்ப்பை வழங்குவதே
முறை.

தம் நெறிநுபாற்றிக்
காது உரிய வேளையில் ஒரு
வருக்கு எதிராக வள்ள
குற்றச்சாட்டை சாரிப்
படுத்தி
நீதிக்காரனை ஒரு மிமிட
மும் பின்போடப்பட்டக்

வித்தக விநாயகரை வேண்டி விரதம்

ஆணவம் கன்மம் மாய
என்னும் மும்மல காரிய
மாம் திரிபுரங்கையும் அப்
புரத்தது அவுணர்களையும்
அழித்த திரிபுரந்தகராகிய
சிவ பெருமானின் திரு
அருள் முடிந்ததே மூத்த
பிள்ளையார் என்றழைக்கப்
படும் விநாயகப் பெருமா
ளார்.

ஒங்கார வடிவினதாம்
பிரணவப்பொருளை நிகாவு
படுத்தும் வணக்கையாணை
யின் திருமுகம் அமைந்த
பொலிவுள்ளவர் ஐங்குரப்
பிள்ளையார்.

கயமுகாசுரனின் ஆணை
வம்போக்கி அவனை ஆகு
வாகனமாகக் அதன்மே
லிவரும் காட்சி கணபதிக்
கடவுளின் மறக்கருணை
வடிவத்தை எடுத்துக்காட்டு
கின்றது.

ஏதந்தின் என்று எழில்
பெற அழைக்கப்படும் இந்த
திருமுடித்தம் யான்குமகத்
தோற்றத்திலே அர்த்த
சாரிசுபரமாம் சிவமும், சத்
தையும் ஒன்றாக திருக்கோ
லத்தைக் குறிக்கின்றது.

திருமுலையார் இத்
திருக்கோலத்தைப் புரதி
யில் வைத்தபடி போற்று
கின்றேனே என்று கூறும்
வாழ்த்து விநாயகவணக்
கத்துக்கும் என்றும் உரிய
தாகும்.

"ஐந்த கரத்தனை
ஆணை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை
பொலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை
ஞானக் கொழுந்தினைப்
புதியில் வைத்தடி
போற்றுகின்றேனே.

அழிபடு மவரிடர் களைவ
தற்கெழுந்த இம்முத்தத்தி
தைத் திருஞானசம்பந்தப
ப்பருமானார், மிகுகொடை
யாக இறைவன் அருளினான்
என்று ஈசன் ஏத்துகின்
றனர்.

திருச்சிறப்பம்
பிடியதன் உருகமை
கொளமிகு கரியது
வடிக்கொழு தனமடி
வழிபடு மவரிடர்
சேகனை பதிவர
அருளினன் மிகுகொடை
வடிவின் பயல்வலி
வலம்உலற இறையே.

திருச்சிறப்பம்
புராணங்களிலே பிள்ளை
யாராதி பரந்து கிடக்கின்
றது.

திருவும் கல்வியும்
சூருத் தழைக்கவும்
சூணை பூக்கவும்
நீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம்
துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப்
பள்ளையைப் பணுவாம்.

திருக்கார்த்தியைப் பூர
ணைக்கடுத்த தித் முதலாக
இருபத்தொரு நாட்காலப்
விரதம் விரதமாகத்
ததானறுதொட்டுக் கொண்
தப்படுகின்றது. விநாயக
சட்டித் ததியில் விரதம்

கூடியதல்ல! குற்றம் புரிந்
தவர்க்கும் குற்றம் செய்யா
தவரும் ஒரேவித அதுபவத்
தைப் பெறுதல் என்றால்
அது அறமாகாது!

பூர்த்தி அடையும். இவ்
வினேசுடவேளையிலேஞானக்
கொழுந்தாகிய பிள்ளைப்
பெருமானுக்கு அபிடேகம்
விழா முதலியன இவற்றி
விநாயக ததியாகத் திரு
முறைகளில் உள்ளவற்றை
யும் ஒளவைப் பிராட்டி
யார் அருளிய பிள்ளையார்
அவலையும் பாராயணம்
பண்ணித் தவம் இருத்தல்
முறை.

பிள்ளையாருக்குப் பல
கதைகளைக் கற்பித்து
அவற்றை வாசிப்பதன் வண
க்கமாகாது. அந்த நேரத்
தைத் திருமுறைப் பாரா
யணஞ் செய்து பயன்படுத்
ததலே பொருத்தமும் பண
னுமாகும்.

நற்குஞ் சரக்கன்று
நண்ணி கலைஞானம்
செற்குஞ் சரக்கன்று காண்

என்று உமாபதிசிவாசாரி
யர் திருவகுடபயன் நூல்
செய்யுங்காற் ரெழுதமை
காண்க

அஞ்ஞான இருளால்
அகிலமும் அல்லற்படுகின்ற
இக்காலத்திலே கொலையும்
கொலையும் மலிந்து மக்
கள் நலிந்து வாரிம் இந்த
நேரத்திலே மெய்ஞ்ஞான
ஒளி வீசவைக்கும் வேண்டி
கொள்க! அமைத்து விக்கி
னங்கள் தீர்க்கும் விநாயக
மூர்த்தத்தைமுன் வைத்துப்
பிள்ளையார் விரதம் பிடிப்
போமாக.

முன்னிற்கும் முர்த்தம்
முயற்கி முதலாகும்
மன்னென்று வாழ்த்த.
மனிதலு - நன்னெஞ்சில்
மேவி விநாயகம்
விக்கினங்கள் விழ்த்தியே
பாவுமேவி தெய்வமீப்பானே!

குத்துக்கரணம்...

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

திரண்டாம் திகதி நடக்க
விருக்கும் வாக்கெடுப்பும்
எப்போது முடிந்த காரியம்
போலாய்விட்டது.

அரசியற் தலைவர்கள்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
கள் மத்தியிலே தாங்களே
பொதுசனம் என்ற வியாத்
கியானம் ஒன்று வெளி
வந்து கொண்டிருக்கின்
றது

எதிரணிக் கு இந்தப் புதிர்
புரியவில்லையா? - அணி
கூட்டும் அபமைசாரின்
கட்சிணைச் சார்ந்த கம்ப
காட் தொகுதிப் பாராளு
மன்ற உறுப்பினர் பொது
யினருக்குப் பூணை
வெளியே போகவிட்டுவிட்
டாரே!

நாடகமே உலகம். இதை
காடானுமன்றத்து அங்கத்
தவர்கள் முண்டையெற்றி
நடிக்கின்றார்கள். சனிக்
கரக மாற்றம் இப்படியா
என்று பொதுசனம் விச
னிக்கட்டும். அவ்வளவும்
தான். யாதும் நிதி; யா
ரும் நேர்க்கைவர்!

திருவாசக விழா

பருமி ஆதாச அகலங்கள் குறையாதல் வேண்டும்

HINDU ORGAN

Fri. 26-11-82, 3, 10-12-82

Our Faith Failing Us or Are We Failing OUR FAITH

Vagaries of the weather we can understand. Fluctuating physical conditions are common place. But can our faith in our FAITH undergo a change and make us completely unfaithful (to God)?

The whole world now, more than at any other time is counting upon RELIGION to redeem the people from the dangerous plight in which they have placed themselves ignoring spiritual ideas and getting lured into the deceptive glamour of maddening materialism;

Wars that had been waged in the distant past between Nations in the West were slowly spreading to other Continents. And in the present decade a very frightful international situation has arisen where it is not merely a cold war but is also a cold-blooded massacre of humans in the form of undeclared wars and sudden spells of swift attacks with frequent intervals of abortive cease-fires

In the early stages of human history, weapons there were, but for self protection, procurement of food and preparation of, shelters. Ironically enough as the so called civilized life began to take shape, man has thought it fit to arm himself not merely for self preservation but also for expanding his sphere of influence. Thus a never-ending hostile atmosphere has begun to exist between nations or group of nations making it imperative to go in quest of the ultimate in destructive weapons. What was an exclusive possession of the Big Powers is now within the reach of other aggressive nations, small or smaller.

The progress is not towards peace; it is a plunge into dangerous disturbance. Religions also exist in these strange circumstances. Festivals of the different Faiths continue to be conducted with increased enthusiasm. What then is the meaning of this incongruent and incompatible situation? Has religion practice become a mere traditional exercise without the practitioner

having no spiritual outlook?

Perplexed as we are about this peculiar development, occasional remembrance of Religious Leaders of the distant past and of Social Workers of the calibre of Mahatma Gandhi of recent times makes us see a relieving possibility of regaining ourselves by starting a Navalur-type cleansing campaign that calls for the practise of religion rightly disciplined in the proper perspective

As far as the Saivaites are concerned, they are by implication Vegetarians and therefore non-killers. It would be impossible for any true Saivaites to take up any position that is not non-violent or opposed to Ahimsa

The lives of the great Four Saints always live in our memory; but fresher still are the exemplary ways of living adopted by the Great Navalur

The Tamil Month of Karthigai, significant in several ways enable us reflect on the achievements of two of the greatest Tamils of all time Arumuga Navalur and Sir Ponnampalam Ramanathan. Taking back our minds to the glorious Navalur-Ramanathan era 1852 - 1930, almost seven significant decades in our history, we are able to form a true picture of patriotic purity and cultural dignity based on spiritual awareness. It was the greatest achievement of this country that these two stalwarts were contemporaries for two decades, that extra-ordinarily effulgent period when decisive steps for the development of SENTHAMIL, dedication to SAIVANERI and delimitation of SAIVA CULTURE were taken by this distinguished duo. How fortunate we were when the survivor Sir Ramanathan put all his spiritual strength to best use and ushered in the Post-Navalur period embellishing it with his own inestimable contribution in the sphere of culture, education, and civic consciousness in the form of strict practice in SANATHANADHARMA

To those who from house tops make loud, articulate or inarticulate cries or vocal sounds while speaking on such subtle aspects as FREEDOM and topics as DEMOCRACY, we say that the writings and works of the great Navalur and the peerless Ponnampalam

Ramanathan are there for the people to take their lessons. Those lofty ideas, noble thoughts and fruitful pieces of advice are all that have to be learnt to understand what freedom is and where democracy can flourish. Mahatma Gandhi who spiritualized politics and captured the attentive imagination of the entire world by his forthright definition of Satyagraha and Ahimsa has left behind a legacy of lofty thoughts enough for the human race to understand the correct notion of freedom and democracy

These Greats had lived great lives; they strictly upheld the principle of non-killing, and non-violence, spoke nothing but the truth; nay worshipped Truth as God Himself. Their hearts were pure; their strength was Soul Force

If You leaders really wish to serve the people first sit at the feet of these Greats - beneath their ever resplendent portraits - read and re-read their writings and then begin to translate every one of what you have learnt into practice - remember how Mahatma Gandhi was able to spin the fabric of freedom by working at the spinning wheel, for not a symbolic minute but for several hours every day during his entire life time. Reflect within yourselves whether you have ever done anything of this kind

Tell your mind how Navalur Peruman walked up and down the printing press composing his literary works or helping others do so and working day and night to bring out dependably correct versions of Saiva Tamil Literature in the SERVICE OF TAMIL. Have you so devoted yourselves to this aspect of service to our Language - Reflect

Visualize the herculean task of that Veteran Ramanathan in laying the foundation for the future Tamil University in the premises of Parameswara College and establishing the basis for the seat of Fine Arts in that remarkable institution - Ramanathan College for Girls - Have you been able to erect even a cattle shed for adults to have a little taste of education,

The fault is not in our stars - it is in our stars

We speak enthusiastically about religious leaders, unveiling their

portraits but never for a moment think that we have failed to be faithful to our Faiths - The Saiva Code of conduct commonly accepted with none contradicting, places pointed emphasis on NON-KILLING - கொல்லாமை NON-STEALING - ROBBERY - களவு NON-DRINKING (TOTAL ABSTINENCE) கன் NON-SEX (காமம்) NON-FAITH (குருதிதை) and certainly on NON-TRUTHFULNESS (FALSEHOOD) பொய் a failing that is inherent alongside of each one of the above named lapses

But are we true to our conscience? At least are we free from a few of these faults if not all, particularly the first two?

Tamils have a spiritual tradition, and a lofty culture that cannot be compromised. Neither can there be any adjustment or concession. Tamil culture, founded as it is on the Supreme Truth, cannot yield itself to be periodically distorted or enlarged as in the case of political constitutions. He who has no faith in the cardinal principles of universal Love, Truth Purity of thought, speech, and deed cannot be a Tamil, much less a Saivite.

We seem to have come to the point of Cross Roads; everything around us seems to be gloomy and gruesome, an ill wind of misguided enthusiasm is blowing. The weather is rheumy. The structure of society undertaken by the specialist architects of Tamil talent is in danger of being dashed to pieces. It looks as if an epidemic is round the corner.

Let us invoke Parameswara to bless us with another Navalur Incarnation to save us from the imminent epidemic of violence, just as that Great Soul had served the people with rare courage at a time when a plague (Act of God) was ravaging the Northern Peninsula,

Also shall we not seek the Powers of Parameswara to favour us with another Ramanathan incarnation to salvage us from the quagmire of political confusion just as that patriot had risen to the occasion when there was rioting in the Western District and had displayed the finest spirit of patriotism.

தில்லியில் நல்ல நாவலரின் கல்வியை மௌனம் அடைந்த சிற்பிகள்

சிலத்தொண்டும் செந்தமிழ்ப் பணியும் செய்வதே நாம் தென்மேற்குத் தந்தை நோக்கம் மாகக் கொண்டு செய்வதே ஆகிய பணி புரிந்த நாவலர் பெருந்தகை சிறப்பதிலே நிறுவிய சிறு பகுதி யாம் கண்ணிய யந்தை வளம் பெற வளர்த்துக் கவியறிவுத் தன்னியற்றுகாத் திணையம்பலப் பெருமாத் திருக்கோயில் மென் விழிக்குமி நிற்பதை உற்று நோக்கும் பொழுது அப்புகழின் சிலிரிப் பரந்த இனையணியின் பயன் தெற்றெனப்புகுவது நாம்

நாவலர் சைவப்பிரகாசயித்தியாசகல் பரக எழுந்தருள்கலை நியயத்தை அப்பெரி யாதினாளுக்கும் ஒருவராகிய மட்டு நகர் உரை யாசிரியர் உத்தமர் ம. க. வேற்பிள்ளை ஆசிரியராக விருந்த நிழத்திய நெறியைப் பின்பெருடந்த ஆசிரியர் பணி. அவர் கவிதை நிறப்பு வரிசையில் நித்திந்தவர் பல்வகையுணர் இந்ந மேல் நிழப்ப புகழினைத் தகைசால் தலைமை ஆசிரியராகச் சீரிய கவியத்தொண்டாற்றி ஒய்வு பெற்றுக் கும் திரு வரையி நாடகம் B. Sc. B. T. அவர்கள். இவர்கள் அரிய சேவைகள் பாராட்டும் விழா சென்ற செவ்வாய்க்குழைம (7-12-82) ந்தம் பரத்திலே தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பெருந்தகையவர்களுக்கு நிகழ்த்த

அன்று மேல் நிழப்ப புகழித் துணை ஆசிரியர் திரு. C. V. நடராசன் BA, B.T. தொடக்கப்புகழித் தலைமை ஆசிரியர் திரு V. அப்பிரமணியம் ஆகியோரின் சேவைக்கும் பாராட்டுப்பெற்றன.

இவ்வையத்திலும் நாவலர் குருகுல நிழத்தியும் கவந்த கைகள் விருந்த இந்ந சாதனை ஆசிரியர் நம. நம்பிரகாசம் அவர்கள் என நினைத்தறமைபாற் ந்தம் பரத்துக்குப் பயனாக மேல் கொள்ள முடியாமற்போயிற்று.

வாழ்குமில் வழாது பெய்க மலிவானு கரக்க மகன்க் கோணுரை யக செய்க குறையிலா துயிர்கள் வாழ்க நான்மறை யந்நக் ஒய்க நற்றவம் வென்வ மல்க மேல்மகமகை செய்ந் தின்குக் உலக மேல்மகம்

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna, at their Saiva Prakasa Press 450, K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna. (Telephone: No. 22336) on Friday, 26-11-82 3, 10-12-82

Editor in Chief
R. N. Sivapirakasam

